

บทที่ 16

นโยบายการลงทุนส่วนบุคคล (Personal Investment Policies)

ในบทนี้ ซึ่งเป็นบทสุดท้ายของเรื่อง เป็นการวางนโยบายการลงทุนตามที่ได้อธิบายมาแล้วในบทอื่น ๆ แต่เป็นการวางโครงการลงทุนเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ลงทุนแต่ละประเภท ทั้งการลงทุนส่วนบุคคลและของสถาบันการเงิน จุดประสงค์ของการลงทุนก็เพื่อหวังรายได้หรือกำไร ซึ่งในที่นี้เราจะกล่าวแต่เพียงนโยบายการลงทุนส่วนบุคคล

บุคคลแต่ละคนต่างก็มีความแตกต่างกันมากน้อยตามสิ่งแวดล้อมและฐานะความเป็นอยู่ ฉะนั้นบุคคลแต่ละคนก็จะเลือกลงทุนในโครงการที่เหมาะสมกับตนมากที่สุด การวิเคราะห์โครงการลงทุนของบุคคลควรต้องศึกษาถึงรายได้ของผู้นั้น อายุ ฐานะทางการเงินประกอบธุรกิจหรืออาชีพและสินทรัพย์อื่น ๆ ที่บุคคลเหล่านั้นเป็นเจ้าของ สถานะทางการเงินที่มีความรับผิดชอบทางครอบครัว การเปลี่ยนแปลงทางการเงินจิตใจ ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ทั้งหมดที่อาจจะมีอิทธิพลต่อการลงทุนของเขา

คนหนุ่มที่เพิ่งเริ่มประกอบอาชีพ ย่อมมีสภาวะความรับผิดชอบ ความต้องการ แตกต่างจากคนที่สูงอายุและใกล้จะปลดเกษียณ ห่านองเดียวกัน ความต้องการของนักธุรกิจวัยกลางคน และนักวิชาชีพ ก็จะไม่เหมือนกับผู้ที่ปลดเกษียณ หรือหญิงม่ายที่สามีถึงแก่กรรมไปแล้ว อาศัยรายได้จากสินทรัพย์ที่สามีทิ้งไว้ ฉะนั้นในขั้นต้นควรศึกษาถึงโครงการทางการเงินและปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาถึงจุดประสงค์ของการลงทุน และสุดท้าย เป็น

การสรุปผลถึงปัจจัยต่าง ๆ เหล่านั้น ที่ผู้ลงทุนจะต้องนำมาใช้ประกอบการพิจารณา
ทัศนใจลงทุนในโครงการลงทุนที่คิดว่าดีและเหมาะสมกับตนมากที่สุด

การซื้อสัญญาประกันภัย

โครงการลงทุนส่วนบุคคลอันดับแรกก็คือ การซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต
กรมธรรม์ประกันชีวิตมีประโยชน์หลายประการด้วยกัน ที่สำคัญที่สุดคือ เป็นการกัน
เงินไว้ส่วนหนึ่งให้กับครอบครัวก่อนที่ตนเองจะเสียชีวิต เป็นการป้องกันไว้ส่วนหนึ่ง
ก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หัวหน้าครอบครัวที่อายุน้อยและบุตรยังอยู่ในเยาว์วัย
และกำลังศึกษาเล่าเรียน ส่วนบุคคลที่บุตรโต ๆ กันหมดแล้ว และผู้ที่สูงอายุ ไม่
ค่อยนิยมประกันชีวิต การซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตเพื่อเป็นการลงทุนก็ได้ แต่การลงทุน
ประเภทนี้ให้ผลตอบแทนต่ำกว่าการลงทุนประเภทอื่น อย่างไรก็ตาม รายได้จาก
การลงทุนประเภทนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ นอกจากนี้แล้วการประ-
กันชีวิตยังเป็นการกระจายความรับผิดชอบไปให้บริษัทประกันชีวิต การระมัดระวัง
ตัวก็ลดน้อยลง กรณีที่ต้องการเงินสดก่อนที่กรมธรรม์ถึงกำหนดก็อาจทำการกู้ยืมจาก
บริษัท โดยใช้กรมธรรม์เป็นประกัน ส่วนจุดประสงค์อื่นก็เพื่อต้องการลดจำนวนสิน
ทรัพย์ที่มีอยู่ให้น้อยลง โดยเปลี่ยนสินทรัพย์ให้มีประโยชน์ยิ่งขึ้น และเป็นการจัดสรร
สินทรัพย์ให้มีสภาพคล่อง สิ่งเหล่านี้อาจจะเหมาะสมแต่ละกรณี เช่นกรณีผู้สูงอายุ
อาจทำการประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ เพื่อต้องการแปลงสภาพจากเงินก้อนเป็น
เงินประจำจวน อาจจ่ายเป็นรายปี หรือรายเดือนให้แก่ผู้ทำประกันตลอดชีวิต

การประกันประเภทอื่น เช่น การประกันอุบัติเหตุ การประกันสุขภาพ
และการประกันคุ้มครองสินทรัพย์ต่าง ๆ เช่นรถยนต์ การป้องกันหนี้สิน ก็เป็นที่ยอมรับ
มากเหมือนกัน นอกจากนี้ยังมีการประกันชีวิตโดยการประกันร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่ง
ประหยัคกว่าการประกันชีวิตแบบรายบุคคล

การจัดสรรเงินทุนไว้ในยามที่ต้องการเงินเร่งด่วน

จุดประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่งของคนส่วนใหญ่ก็คือ การสะสมเงินส่วนหนึ่งของรายได้ไว้เป็นเงินออม ไว้สำหรับใช้จ่ายในยามฉุกเฉินหรือกรณีที่มีความจำเป็น หรือมีเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อนเกิดขึ้น จำนวนเงินที่จะจัดสรรไว้สำหรับกรณีนี้ ขึ้นอยู่กับรายได้ ความมั่นคงของรายได้ของแต่ละบุคคล และสภาพคล่องของทรัพย์สินที่ผู้นั้นมีอยู่

เงินกองทุนฉุกเฉิน (emergency fund) นี้ เมื่อมีความจำเป็นจะต้องใช้ ควรนำมาใช้ได้ตลอดเวลาโดยที่ไม่เกิดการขาดทุน จึงควรจัดสรรเงินกองทุนนี้ส่วนหนึ่งฝากเผื่อเรียกไว้กับธนาคาร (demand - deposit) ส่วนที่เหลือควรฝากประเภทสะสมทรัพย์ไว้กับธนาคารพาณิชย์ เพื่อหารายได้ หรือซื้อหลักทรัพย์ของบริษัทที่มีฐานะมั่นคง หรือพันธบัตรรัฐบาล ถึงแม้ผลตอบแทนค่อนข้างต่ำ แต่ก็สามารถเปลี่ยนเป็นสัปดาห์เมื่อต้องการ

การลงทุนอีกประเภทหนึ่ง ที่มีจุดประสงค์คล้ายกับการลงทุนประเภทนี้คือ การลงทุนสะสมในโครงการบางอย่าง เช่นการออมทรัพย์เพื่อการศึกษาของบุตร ธิดา ซื้อบ้าน ซื้อรถยนต์ ซึ่งโครงการเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะมีความต้องการเงินระยะไกล จึงควรลงทุนในสินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง และไม่มีความเสี่ยงภัยมาก เมื่อเปลี่ยนเป็นเงินสดค่าก็ไม่ลดลงมาก และทำนองเดียวกัน การจัดสรรเงินเพื่อการศึกษาของบุตร ธิดา ก็อาจลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคง เพื่อเปลี่ยนเป็นเงินสดเมื่อถึงเวลาที่บุตรเริ่มเข้าศึกษาชั้นสูง

การซื้อบ้าน

การซื้อบ้านเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย ไม่จ้กว่าเป็นการลงทุน แต่จุดประสงค์เพื่อให้ครอบครัวได้รับความสะดวก สมาย สถานที่ตั้งเหมาะ เช่นอยู่ใกล้โรงเรียน มีเพื่อนบ้านดี การคมนาคมสะดวก เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญควรนำมาพิจารณา เพราะการซื้อบ้านโดยปกติถือเป็นการใช้เงินจำนวนมาก และสำคัญสำหรับครอบครัว การตัดสินใจลงทุนจึงควรพิจารณาอย่างรอบคอบ เช่น เกี่ยวกับการลงทุนชนิดอื่นที่ใช้จำนวนเงินเท่ากัน ส่วนมากการซื้อบ้านเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยอย่างถาวร จะเห็นว่าสถิติการซื้อบ้าน ประมาณ 7 - 10 ปี ขึ้นไปจึงจะจำหน่าย การซื้อหรือสร้างบ้านนั้น ควรพิจารณาทั้งความสะดวก หรือความสามารถในการขาย (Marketability) และมูลค่าที่ขายได้ (Resale Value)

การซื้อบ้านส่วนมากจะจ่ายเงินมัดจำ (downpayment) ส่วนหนึ่ง ส่วนที่เหลือผู้ซื้อจะต้องจ่ายเงินคืน รวมดอกเบี้ยเป็นรายเดือนทุก ๆ เดือน เป็นระยะเวลายาวนาน หากบ้านที่ซื้อนั้นได้รับการดูแลรักษาเป็นอย่างดี เพื่อนบ้านและสิ่งแวดล้อมดี ห้องดินนั้นมีความเจริญขึ้น มูลค่าของสินทรัพย์ก็สูงขึ้นการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ตามที่กล่าวมานี้ มีประโยชน์คือ มูลค่าของสินทรัพย์จะไม่ลดลงตามอำนาจซื้อที่ลดลง

อย่างไรก็ตาม การลงทุนซื้อบ้านนี้ ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก หากต้องการเงินก็ยากที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ ไม่เหมือนกับการลงทุนในสินทรัพย์ชนิดอื่น นอกจากจะลดจำนวนเงินประจำงวดที่ส่ง หรือส่งช้ากว่ากำหนดได้บ้างกรณีมีความจำเป็น

การลงทุนในหุ้นสามัญ

นโยบายการลงทุนส่วนบุคคลในหุ้นสามัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ลงทุนที่มีฐานะชั้นปานกลาง ควรยึดถือหลัก 3 ประการ คือ

1. ซื้อหุ้นที่มีคุณภาพดี
2. ซื้อหุ้นที่คาดว่าราคาจะสูงขึ้น
3. กระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลายชนิด ให้เหมาะสม

การซื้อหุ้นที่มีคุณภาพดี หมายถึงซื้อหุ้นของบริษัทที่มีความมั่นคง เจริญก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ อัตราผลตอบแทนสูง เนื่องจากผู้ลงทุนที่มีฐานะชั้นปานกลางเป็นผู้ที่ไม่ต้องการความเสี่ยงสูง หรือกล้าไถ่กล้าเสีย และอาจลงทุนซื้อหุ้นที่มีคุณภาพชั้นปานกลางด้วยก็ได้ เพื่อเป็นการกระจายการลงทุน

สำหรับผู้ลงทุนที่มีเงินทุนค่อนข้างน้อย คือต่ำกว่า 200,000 บาท การกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลายชนิด กระทำไต่ค่อนข้างยาก ฉะนั้นก่อนลงทุนควรพิจารณาให้รอบคอบ เพราะผู้ลงทุนที่มีเงินทุนจำกัด ไม่มีโอกาสที่จะลงทุนที่มีความเสี่ยง และเลือกลงทุนซื้อหุ้นของกิจการที่อนาคตดี คาดว่าราคาจะสูงขึ้น เช่นลงทุนซื้อหุ้นของบริษัทเงินทุน เป็นต้น

การสะสมเงินลงทุน

เงินที่แต่ละบุคคลนำมาลงทุนนั้น มีที่มาต่าง ๆ กัน บางคนก็ได้จากมรดกตกทอดมาจากบิดามารดา หรือญาติผู้ใหญ่ บางคนก็อาจได้มาโดยการสะสม ซึ่งแสดงให้เห็นจากตารางที่ 16 - 1 ข้างล่างนี้ เป็นการสะสมเงินลงทุนที่ได้จากเงินออมประจำปี 100 บาท (ครึ่งปี 50 บาท) สำหรับระยะเวลาและอัตรา

ดอกเบี้ยต่าง ๆ กัน โดยทบต้นทุกครึ่งปี

ตารางที่ 16 - 1

ตารางสะสมเงินทุนจากเงินออมปีละ 100 บาท สำหรับระยะเวลา
เวลาและอัตราดอกเบี้ยต่าง ๆ โดยทบต้นทุกครึ่งปี

<u>ปี</u>	<u>3 %</u>	<u>4 %</u>	<u>5 %</u>	<u>6 %</u>	<u>7 %</u>
10	1,156	1,215	1,277	1,344	1,414 (บาท)
20	2,713	3,020	3,370	3,770	4,228
30	4,811	5,703	6,800	8,152	9,826
40	7,636	9,689	12,419	16,068	20,965

ตารางนี้แสดงให้เห็นว่า เงินออมปีละ 100 บาท ระยะเวลา 20 ปี หรือเงินออมสะสม จำนวน 2,000 บาท ระยะเวลา 20 จะมีมูลค่า 2,713 บาท ณ อัตราดอกเบี้ย 3% ทบต้นทุกครึ่งปี และจะมีมูลค่า 3,370 บาท ณ อัตราดอกเบี้ย 5% และเงินออมปีละ 100 บาท สะสมทุกปี ระยะเวลา 40 ปี จะมีมูลค่า 7,636 บาท ณ อัตราดอกเบี้ย 3% ต่อปี และเป็นเงิน 12,419 บาท ณ อัตราดอกเบี้ย 5% ต่อปี โดยทบต้นทุกครึ่งปี ตัวเลขที่แสดงในตารางที่ 16-1 ข้างบนนี้ ไม่ได้คำนึงถึงภาษีเงินได้ (เมื่อรายได้ถูกหักภาษีเงินได้แล้ว ผลตอบแทนจากการลงทุนจะลดลง) เนื่องจากจุดประสงค์ในที่นี้ เพียงแสดงให้เห็นว่า การออมทรัพย์ครั้งละน้อย แต่ทำเป็นประจำสะสมไว้นานหลาย ๆ ปีติดต่อกัน ก็จะเป็นเงินก้อนใหญ่ สามารถนำไปลงทุนให้เกิดดอกผลได้สูงสุดเมื่อเทียบกับความเสี่ยงภัย โดยคำนึงถึงคุณภาพของการ

ลงทุนมากกว่าผลตอบแทน หากผู้ลงทุนได้จัดการวิเคราะห์อย่างละเอียดก่อนทำการลงทุน ก็สามารเพิ่มผลตอบแทนให้สูงขึ้น โดยที่ความเสี่ยงภัยไม่เพิ่มขึ้น

ปัจจัยที่กำหนดจุดประสงค์ของการลงทุน

(Factors in Formulating the Investment Objective)

ก่อนตัดสินใจลงทุน ผู้ลงทุนควรกำหนดจุดประสงค์ของตนไว้ก่อน และพิจารณาเลือกลงทุนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ ทั้งนี้เนื่องจากว่า การลงทุนแต่ละประเภทย่อมเหมาะสมกับบุคคลแต่ละคน เช่นหลักทรัพย์ประเภทหนึ่งเหมาะสมกับบุคคลหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับบุคคลบางประเภทที่ฐานะความเป็นอยู่ และสภาพแวดล้อมไม่เหมือนกัน ปัจจัยที่สำคัญในการกำหนดจุดประสงค์ของการลงทุนส่วนบุคคลที่ควรนำมาพิจารณาคือ

- ก. ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factors)
- ข. ปัจจัยทางการเงิน (Financial Factors)

ก. ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยประการแรกที่เป็นตัวกำหนดจุดประสงค์ของการลงทุนส่วนบุคคล คือ อายุ และสุขภาพของผู้ลงทุน บุคคลที่สุขภาพไม่แข็งแรงและอายุมาก ไม่ชอบลงทุนที่มีความเสี่ยง แต่ประสงค์ที่จะลงทุนในสินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง โดยพิจารณาถึงความปลอดภัยของเงินต้นเป็นหลัก ไม่ต้องการความเพิ่มพูนของเงินทุนมากนัก เช่น เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ซื้อพันธบัตรรัฐบาล หรือหลักทรัพย์ที่เปลี่ยนมือได้ง่าย เพราะการลงทุนตามที่กล่าวมานี้ถึงแม้รายได้จะต่ำ แต่มีความมั่นคงและสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เมื่อต้องการ

โดยมีราคา (มูลค่า) ไม่เปลี่ยนแปลงมาก ส่วนผู้ที่อายุน้อย จุดประสงค์ในการลงทุนก็เพื่อต้องการรายได้ โดยไม่คำนึงถึงสภาพคล่อง และความเสี่ยง

ประการที่สอง คือจำนวนและอายุของสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความรับผิดชอบ ผู้สูงอายุย่อมมีสมาชิกในครอบครัวหรือมีบุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบมาก และถ้าเขาเหล่านี้อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องมีเงินทุนสำรองไว้สำหรับเป็นค่าศึกษาเล่าเรียน มากกว่านำไปลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง อาจลงทุนในพันธบัตรของกิจการที่มีมั่นคงและอายุของพันธบัตรก็ควรจะได้ใกล้เคียงกับเวลาที่ต้องการใช้เงินทุนนั้น

ปัจจัยประการที่สามที่เป็นตัวกำหนดจุดประสงค์ของการลงทุน คือ ความรู้ความสามารถของผู้ลงทุนทางด้านการเงิน หากผู้ลงทุนมีความรู้ทางด้านนี้ เขาอาจมุ่งลงทุนทางด้านธุรกิจเสียส่วนมาก ถ้าเขามีความรู้ความสามารถทางด้านอื่นและมีเงินทุนไม่มากนัก ก็อาจลงทุนโดยถือหลักความปลอดภัย (conservative) และหากผู้ลงทุนมีเงินทุนเป็นจำนวนมาก อาจต้องมีผู้ให้คำปรึกษาและจัดการเงินลงทุน

ปัจจัยประการที่สี่ที่เป็นตัวกำหนดจุดประสงค์ของการลงทุนก็คือ เวลา มีผู้ลงทุนมีให้สำหรับการลงทุน หากผู้ลงทุนไม่มีเวลาเพียงพอ ก็จำเป็นต้องมอบหมายให้บุคคลอื่นจัดการแทน ฉะนั้นปัญหาเรื่องเวลาที่มีเพียงพอหรือไม่นั้น เป็นสิ่งที่คุณลงทุนอาจเลือกลงทุนในทางที่เหมาะสมกับตน

ประการที่ห้าที่ควรนำมาพิจารณาก็คือ นิสัยใจคอของผู้ลงทุนว่า ผู้ลงทุนจะยอมรับความเสี่ยงภัย จากการที่ราคาหุ้นเปลี่ยนแปลงได้เพียงใด เนื่องจากจากราคาหุ้นเคลื่อนไหวขึ้นลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เมื่อ

ราคาหุ้นเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย ผู้ลงทุนบางท่านอาจเกิดความกังวลใจ บุคคลจำพวกที่ชอบลงทุนประเภทที่ทำให้จิตใจสบาย ถึงแม้ว่าการลงทุนประเภทนั้น จะไม่มีการป้องกันความเสี่ยงภัยเนื่องจากอำนาจซื้อลดลง

ข. ปัจจัยทางการเงิน

ปัจจัยทางการเงินที่เป็นตัวกำหนดจุดประสงค์ของการลงทุน คือ

1. ความมั่นคง และเสถียรภาพของรายได้ ผู้ลงทุนที่ต้องการรายได้อันประจำและแน่นอน มักจะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความปลอดภัย เพื่อให้ได้รับรายได้นั่นเอง ส่วนมากจะเป็นการลงทุนในธุรกิจที่มีฐานะการเงินมั่นคง เช่น หุ่นสามัญของกิจการธนาคาร กิจการอุตสาหกรรมจำพวกผลิตอาหารและสิ่งจำเป็น ตลอดจนการค้ำประกัน และกิจการอื่น ๆ ที่มีความมั่นคง หุ่นสามัญบางประเภทจ่ายเงินปันผลเสริและสม่ำเสมอ แต่อนาคตของหุ้นชนิดนี้อาจจะไม่ดีก็ได้ ฉะนั้น ผู้ลงทุนจึงควรพิจารณาถึงอนาคตของบริษัทควบคู่กับรายได้ด้วย

2. ต้องการให้หลักทรัพย์ที่ถืออยู่นั้นมีมูลค่าสูงขึ้น จุดประสงค์ของการลงทุนนอกจากต้องการรายได้อันประจำแล้ว อาจต้องการให้ราคาหุ้นสูงขึ้นก็ได้ ทั้งนี้เนื่องจากอัตราภาษีเงินได้ที่รัฐบาลจัดเก็บจากรายได้อันประจำนั้นสูงกว่าภาษีที่รัฐบาลเรียกเก็บจากรายได้ขายหุ้น (capital gains) แต่รายได้อันขายหุ้นนี้ไม่ค่อยแน่นอน และมีความเสี่ยงมากเกินกว่าที่ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ได้คาดไว้ ผู้ลงทุนที่

นิยมลงทุนใน growth stocks⁽¹⁾ ส่วนใหญ่คิดว่าสามารถคาดการณ์ความเจริญเติบโต (rate of growth) และการเพิ่มขึ้นของราคาตลาดของหลักทรัพย์ได้ล่วงหน้า แต่ growth stocks ส่วนมากราคาจะสูงขึ้นถึงจุดที่ทำให้อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้รับลดลง ตัวอย่างเช่น สมมติว่า growth stock ราคาซื้อขายในท้องตลาดขณะนั้น เท่ากับ 50 เท่าของรายได้ครั้งสุดท้าย ดังนั้น รายได้จะเท่ากับ 2 เปอร์เซ็นต์ของราคาตลาด และเงินปันผลจะเท่ากับ 1 เปอร์เซ็นต์ ความเสี่ยงจากการขึ้นลงของราคาหลักทรัพย์จึงมีมาก ผู้ซื้อที่สนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธมิตรที่มีคุณภาพดีอาจให้ผลตอบแทนถึง 6 เปอร์เซ็นต์ บริษัทใหญ่ ๆ ที่อัตราผลตอบแทนสูง และเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว คู่แข่งขันอาจเพิ่มขึ้น และอัตราผลตอบแทนก็จะลดลง

มูลค่าของหลักทรัพย์ที่สูงขึ้นนั้น นอกจากเนื่องจากกิจการเจริญขึ้นแล้ว รายได้ของกิจการเพิ่มขึ้น อาจเนื่องจากเหตุภายนอก เช่น วงจรธุรกิจ (business cycle) หรือจากภายในกิจการเอง เช่น การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงการบริหารงาน การพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ หรือใช้นโยบายใหม่ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่ามูลค่าของหุ้นสามัญสูงขึ้นนั้น อาจเนื่องมาจากความเจริญเติบโตของกิจการ การเปลี่ยนอัตราหรือวิธีที่ใช้ในการประเมินมูลค่าของกิจการหรือปัจจัยอย่างหนึ่งอย่างใด โดยเฉพาะ ที่ทำให้ความสามารถทำกำไร (earning power) ของกิจการสูงขึ้น

---

(1) หมายถึงหุ้นที่ราคาและเงินปันผลสูงขึ้นเรื่อย ๆ และอัตราส่วนราคา - รายได้อาจสูงขึ้นเนื่องจากความนึกคิดของผู้ลงทุนที่มีต่อตลาดหุ้น หรืออนาคตของหุ้นประเภทนั้นในตลาดเปลี่ยนแปลง แต่อัตราส่วนราคา - รายได้ที่สูงนั้น จะทำให้ความเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น ซึ่งราคาตลาดก็อาจลดลง หากอัตราความเจริญเติบโตของธุรกิจลดลง

3. การป้องกันอำนาจซื้อ ปัจจัยทางการเงินที่จะต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดประสิทธิผลของการลงทุนประเภทสุดท้าย คือ การป้องกันอำนาจซื้อที่ลดลง ความเสี่ยงต่อค่าของเงิน หรืออำนาจซื้อที่ลดลงนับว่ามี ความสำคัญต่อผู้ลงทุนเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งอาจเนื่องมาจากภาวะทางเศรษฐกิจ ของประเทศ หรือ เกิดภาวะเงินเฟ้อ ฉะนั้นผู้ลงทุนจึงควรกระจายความเสี่ยง จากอำนาจซื้อที่ลดลงนี้ โดยการจัดสรรเงินทุน บางส่วนลงทุนในหลักทรัพย์ที่ ให้รายได้คงที่ และบางส่วนลงทุนในหุ้นสามัญหรือสินทรัพย์มีค่าอย่างอื่นที่มีมูลค่า สูงขึ้นตามภาวะเงินเฟ้อ

โครงการแนะนำการลงทุนประเภทที่สำคัญ

ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางการเงินตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีอิทธิพลต่อการกำหนดจุดประสงค์ของการลงทุนของแต่ละบุคคล ผู้ลงทุนแต่ละท่าน ทางก็เลือกลงทุนตามวัตถุประสงค์ของตนที่ได้วางไว้ ซึ่งมักจะคำนึงถึงภาวะเงินเฟ้อ (inflation) จังหวะหรือเวลาที่เหมาะในการลงทุน (timing) การกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ (diversification) ว่าควรจะเป็นสัดส่วนอย่างไร โดยพิจารณาถึงมูลค่าของหลักทรัพย์ในอนาคต และผลตอบแทนที่ได้รับ เนื่องจากหลักทรัพย์แต่ละประเภทให้ผลตอบแทนต่าง ๆ กันตามคุณสมบัติ หรือความเสี่ยงภัย การเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทใดนั้น ควรพิจารณาถึงธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์ ว่าจัดอยู่ในระดับหรือชั้นใดของอุตสาหกรรม ประเภทนั้น ๆ ความสามารถของผู้บริหารกิจการ รายได้มีปัจจุบันและที่ผ่าน ๆ มา และโอกาสที่รายได้จะสูงขึ้น หรือความเจริญเติบโตของรายได้ นโยบายการจ่ายเงินปันผล ราคาหุ้นของบริษัทที่ผ่าน ๆ มา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็ได้อธิบายมา

แล้วในบทต้น ๆ เกี่ยวกับการพิจารณาการลงทุนทั่ว ๆ ไป แต่ในที่นี้เราจะพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น เพื่อชี้เฉพาะกับสถานะการณ์ของบุคคลแต่ละประเภท ซึ่งมีนโยบายที่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการวิชาชีพ (Professional Men)

บุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานดี มีรายได้ประจำที่แน่นอน และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สามารถเลี้ยงดูครอบครัวและมีเงินใช้จ่ายโดยไม่ต้องเคืองร้อน บุคคลจำพวกนี้ส่วนมากจะทำการประกันชีวิตเพื่อให้ความมั่นคงแก่ครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวที่บุตร ธิดา ยังอยู่ในวันศึกษาเล่าเรียน หรืออาจฝากประเภทสะสมทรัพย์ไว้กับธนาคารพาณิชย์ หรือลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความปลอดภัย และมีสภาพคล่องสูง เช่น พันธบัตรรัฐบาล ตั๋วเงินคลัง และหลักทรัพย์ที่คุณภาพดีและรายได้ประจำ (fixed income securities) เมื่อเวลาต้องการเงินฉุกเฉิน และจำเป็นต้องใช้เงิน ก็สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที โดยที่ราคาไม่เปลี่ยนแปลงมาก ไม่ควรลงทุนในหุ้นสามัญ เพราะบุคคลเหล่านี้ไม่มีความรู้ และประสบการณ์ในทางธุรกิจ ซึ่งการลงทุนในหุ้นสามัญนั้น มีความไม่แน่นอนและความเสี่ยงสูง

นักธุรกิจ (Business Men)

การลงทุนของนักธุรกิจ หมายถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีคุณภาพปานกลาง (Intermediate Investment Quality) เช่น หุ้นสามัญซึ่งจัดว่าเป็นการลงทุนที่แท้จริงและความเสี่ยง คือเสี่ยงต่อการขึ้นลงของราคา และเสี่ยงต่อรายได้เงินปันผลที่ไม่แน่นอน ซึ่งการลงทุนในหุ้นสามัญนั้น ผู้ลงทุนควรมีความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ การตีค่าหรือประเมินมูลค่า

หลักทรัพย์ การพยากรณ์อนาคตของธุรกิจที่ออกหลักทรัพย์ เพราะหากลงทุนผิดพลาดอาจเกิดผลขาดทุนขึ้นได้ และควรลงทุนใน "growth stock"

บุคคลที่ครบเกษียณอายุการทำงาน

บุคคลที่กำลังอยู่ในวัยทำงาน และบุคคลที่ครบเกษียณอายุการทำงานแล้ว ย่อมมีจุดประสงค์ของการลงทุนแตกต่างกัน บุคคลที่กำลังอยู่ในวัยกลางคน (ตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว) ต้องการเก็บสะสมเงินเพื่อไว้ใช้ในยามชราและทำงานไม่ได้ และสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัว ส่วนบุคคลที่ครบเกษียณอายุการทำงานแล้ว จุดประสงค์ของการลงทุนก็เพื่อต้องการรายได้ประจำ สำหรับเป็นค่าใช้จ่าย ไม่ต้องการความเพิ่มพูนของเงินลงทุนมากนัก เพียงแต่คุ้มครองเงินทุนที่มีอยู่เท่านั้น ซึ่งบางครั้งอาจลงทุนในหุ้นสามัญบ้าง เพื่อป้องกันภาวะเงินเฟ้อ และเงินลงทุนฉุกเฉินควรมีเพิ่มขึ้น เนื่องจากโอกาสที่จะเจ็บป่วยมีมาก

หญิงน่ายที่สามีถึงแก่กรรม

หญิงน่ายซึ่งสามีถึงแก่กรรมและไม่มีมรดกไว้มาก บุคคลเหล่านี้ย่อมมีรายได้และเงินออมไม่มากนัก ควรลงทุนประเภทที่ให้ความปลอดภัยสูง และให้รายได้ประจำ เพื่อเป็นการป้องกันภาวะเงินเฟ้อควรลงทุนในหุ้นสามัญบ้าง และควรกระจายการลงทุนระหว่างพันธบัตรธุรกิจ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ และซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต ตามสัดส่วนความรับผิดชอบภาระในครอบครัว